

Župnija
Ljubljana Sveti Križ

oznanila

“Saj ste vendar živi kamni!” (1 Pt 2,5)

januar ■ 2025

Upal sem v Gospoda in on se je sklonil k meni v jubilejnem svetem letu

»Upal sem v Gospoda in on se je sklonil k meni, uslišal je moje vpitje ...« (Ps 40,2) Te besede kralja Davida nas opominjajo, kako pomembno je zaupati v Gospoda tudi v najtežjih trenutkih. Davidovo zaupanje je obrodilo sadove: Bog ga je potegnil iz »greznice pogube« in njegove noge postavil na trdna tla. V usta mu je položil »novo pesem«, hvalnico našemu Bogu ... Ta izkušnja iz zgodovine nas vabi, da tudi mi osebno živimo odnos upanja in zaupanja. Sveto leto nas kliče, da se dvignemo iz območja udobja in Boga poiščemo v molitvi, zakramentih in konkretnih dejanjih ljubezni do bližnjega.

A to ni vedno preprosto. Včasih je upanje dejanje vere, ki zahteva pogum, da premagamo strahove in vsakdanjo rutino. Da zapustimo območje udobja in »zaspanih« vernikov ter postanemo priče, ki v ta svet prinašajo Kristusovo luč. Tako kot David smo povabljeni, da svoje vpitje in stiske izročimo Bogu ter mu dovolimo, da deluje v našem življenju.

Kristjan, ki nima upanja, v srcu ni kristjan, ker v resnici ne zaupa v Boga. Komu koristi Cerkev, ki je

brez upanja? Pogum, bratje in sestre, naše upanje ne temelji na človeku, ampak na Božji ljubezni, na Očetu, ki se je prvi sklonil k nam! Tako nas ima rad, da nam je v roke izročil svojega Sina Jezusa Kristusa, ki je umrl in vstal za nas. Že apostol Pavel je zapisal, da »upanje ne osramoti, ker je Božja ljubezen izlita v naša srca po Svetem duhu, ki nam je bil dan«. (Rim 5,5) To Pavlovo znamenito misel »Upanje pa ne osramoti« je sveti oče izbral za osrednje sporočilo papeške bule *Misericordiae vultus*, ki nas vabi v jubilejno sveto leto 2025.

Svetopisemsko izhodišče svetega leta temelji na starozavezni praksi jubilejnega leta, ki je bilo čas odpuščanja dolgov, izpustitve sužnjev in vračanja zemlje. V tem duhu je tudi priložnost za duhovno prenavo in globlje razumevanje moči odpuščanja. Ne gre le praznovanje nekega časovnega obdobja, ampak je ta čas za vsakega od nas nova priložnost, da se zares ustavimo in znova odkrijemo globlji pomen krščanskega upanja ter v polnosti zaživimo Božje usmiljenje. Bog nas čaka. Srce svetega leta so odpuščanje

in odpustki, kajti upanje lahko zraste samo iz osebne izkušnje, da nam je Bog zares odpustil in nas ima rad. Za vsakega od nas je to leto priložnost, da odpremo srce za obnovev svoje vere in zaupanja v Božje delovanje. Morda je to trenutek, da odpustimo sami sebi ali drugim, da se soočimo s seboj in se izročimo Božjemu usmiljenju. Sveto leto nas spominja, da nihče ni predaleč od Božje ljubezni. Prav vsak ima dostop do Njegove milosti in usmiljenja. S prejemanjem zakramentov, zlasti spovedi in eucharistije, se lahko pustimo objeti Bogu, ki nam vrača čistost srca in mir duše. Vsak greh ima svoje posledice, ki jih čutimo še dolgo potem, ko nam je bilo odpuščeno. Odpustki so v tem času posebna milost, a jo pogosto napačno razumemo. Ne gre zgolj za to, da izbrišejo grehe, ampak izražajo globoko resnico Božjega usmiljenja, ki nam pomaga zaceliti posledice greha. So povabilo k spreobrnjenju srca, k obnovitvi odnosa z Bogom in k polnemu sodelovanju v skupnosti Cerkve. Bog mi ne le odpušča, ampak mi tudi vrača dostojanstvo Božjega otroka. Jubilejno sveto leto 2025 je priložnost za osebni stik z Bogom. Vabljeni smo, da odpremo svoje srce in dovolimo, da nas Gospod

vodi. Kje sem v svojem življenju povabljen, da bolj zaupam Bogu? Kje me Gospod kliče, da postanem prinašalec upanja? Morda ravno tam, kjer čutim največji strah ali dvom.

Romarji upanja nismo popolni, ampak smo pripravljene stopati naprej, tudi ko je pot težka. Vsak naš korak k svetim vratom je korak vere in zaupanja. Naj bo to leto trenutek, ko odložimo bremena, odpustimo sebi in drugim ter zaživimo kot priče Božje ljubezni.

Postanimo luč v tem svetu – preprosti, a goreči prinašalci Kristusovega miru in veselja. In naj nam Gospod, ki »se sklanja k nam in sliši naše vpitje«, v tem jubilejnem letu podari izkušnjo bližine, ki nikoli ne razičara, da bomo skupaj s kraljem Davidom lahko rekli: »Blagor človeku, ki zaupa v Gospoda!«

Zdenka Sušec

Ti, ki me rešuješ, nauči me služiti

Na božično noč se uresniči velika Izaijeva prerokba: »Dete nam je rojeno, sin nam je dan.« (Iz 9,5) Pogosto se sliši, da je največje veselje v življenju rojstvo otroka. Gre za nekaj izrednega, ki vse spremeni, sproži nepričakovane življenjske sile in premosti napore, nevšečnosti in prebedene noči, saj prinaša nepopisno srečo, pred katero ni nič več težko. Božič je takšen: Jezusovo rojstvo je novost, ki nam vsako leto omogoča, da se notranje prerodimo, da najdemo v Njem moč za soočanje z vsakršno preizkušnjo. Da, saj je njegovo rojstvo za nas: zame, zate, za vsakogar. Za je beseda, ki se ponavlja v tej sveti noči: »Dete je rojeno za nas,« je prerokoval Izaija. »Danes se je za nas rodil Zveličar,« smo ponavljali v psalmu. »Jezus je dal sam sebe za nas,« je razglasil sveti Pavel. (Tit 2,14) In angel je v evangeliju oznanil: »Danes se je za vas rodil Zveličar.« (Lk 2,11)

In kaj nam želijo povedati te besede, za nas, za vas? Da Božji Sin, ki je blagoslovljen po svoji naravi, prihaja, da bi nas naredil za otroke, blagoslovljene po milosti. Da, Bog prihaja na svet kot otrok, da bi nas naredil za Božje otroke. Kako čudovit dar! Danes Bog

v nas vzbuja začudenje in vsakemu pravi: »Ti si nekaj čudovitega.« Sestra, brat, ne izgubi poguma. Imaš skušnjavo, da bi se čutil zgrešenega? Bog ti pravi: »Ne, si *moj otrok!*« Ali imaš občutek, da ti ne bo uspelo, bojazen, da si neprimeren, te je strah, da ne boš prišel iz predora? Bog ti pravi: »Pogum, jaz sem s teboj.« Tega ti ne pravi z besedami, ampak tako, da postane otrok kakor ti, da postane otrok zate, da bi te spomnil na izhodiščno točko vsakega tvojega prerodenja: da se prepoznaš kot Božjega sina, Božjo hčer. To je neuničljiva srčika našega upanja, žareče jedro, ki drži pokonci bivanja: pod vsemi našimi lastnostmi in pomanjkljivostmi, močnejše od ran in polomij preteklosti, strahov in zaskrbljenosti za prihodnost, obstaja ta resnica: smo ljubljeni otroci. In ljubezen Boga do nas ni in nikoli ne bo odvisna od nas: je *zastonjska ljubezen*, čista milost. Nocoj, nam je dejal sveti Pavel, »se je razodela Božja milost«. (Tit 2,11) Nič drugega ni bolj dragoce-

Sin nam je dan. Oče nam ni dal neke stvari, ampak svojega edinorojenega Sina, ki je vse njegovo veselje. In vendar, če gledamo

na človekovo nehvaležnost Bogu in na krivico do tolikih naših bratov, se v nas prikrade dvom: ali je Gospod storil prav, da nam je podaril tako veliko, je dobro, da nam še vedno zaupa? Ali nas ne precenjuje? Da, precenjuje nas, in to zato, ker nas na smrt ljubi. Ne more, da nas ne bi ljubil. Takšen je, tako drugačen je od nas. Vedno nas ima rad, raje, kot moremo imeti radi same sebe. To je njegova skrivnost, da vstopi v naše srce. Bog ve, da je edini način za to, da nas reši, da nas ozdravi odnotraj, ta, da nas ljubi. Ve, da se poboljšamo le, če sprejmemo njegovo neutrudno ljubezen, ki se ne spreminja, ampak nas spreminja. Le Jezusova ljubezen preoblikuje življenje, ozdravlja najgloblje rane, osvobaja iz začaranih krogov nezadovoljstva, jeze in pritoževanja.

Sin nam je dan. V revnih jasliah temnega hleva je prav Božji Sin. Porodi se še eno vprašanje: zakaj je prišel na svet ponoči, brez primerne bivališča, v revščini in zavračanju, ko pa je zaslužil, da bi se rodil kot največji kralj v najlepši palači? Zakaj? Da bi razumeli, do kod ljubi naš človeški položaj: do tam, da se s svojo *konkretno ljubeznijo* dotakne naše največje bede. Božji Sin se je rodil zavržen, da bi nam povedal, da je vsak, ki je zavržen, Božji otrok. Prišel je na

svet, kakor pride na svet otrok, šibak in krhek, zato da bi mi mogli z nežnostjo sprejeti svoje krhkosti. In odkriti eno pomembno stvar: kakor v Betlehemu tudi zdaj, med nami, Bog rad dela velike stvari prek naše revščine. Vse naše zveličanje je položil v hlevske jasliah, ne boji se naše revščine. Dopustimo, da njegovo usmiljenje preoblikuje našo bedo.

Poglejte, to pomeni, da je Sin rojen za nas. Vendar pa obstaja še en za, o katerem govori angel pastirjem: »To bo za vas znamenje: našli boste dete, povito in položeno v jasliah.« (Lk 2,12) To znamenje, Dete v jasliah, je tudi za nas, da bi se v življenju prav usmerjali. V Betlehemu, ki pomeni »Hiša kruha«, je Bog v jasliah, kakor da bi nas hotel spomniti, da za življenje potrebujemo Njega tako kot kruh, ki ga jemo. Dopustiti moramo, da gre skozi nas Njegova ljubezen, ki je zastonska, neutrudna, konkretna. Kolikokrat pa namesto tega, lačni zabave, uspeha in posvetnosti, življenje hranimo s hrano, ki ne nasiti in pušča notranjo praznino! Gospod se je prek preroka Izaija pritoževal, da medtem ko vol in osel poznata svoje jasliah, mi, njegovo ljudstvo, ne poznamo Njega, izvira našega življenja. (prim. Iz 1,2-3) Res je: nenasitni imetja se zaganjamo v jasliah neči-

mrnosti in pozabljamo na betlehemske jasli. Tiste jasli, ki so izpraznjene vsega in polne ljubezni, učijo, da je življenjska hrana to, da dopustimo, da nas Bog ljubi, ter da ljubimo druge. Jezus nam daje zgled: On, Božja Beseda, je novorojenček; ne govori, ampak podarja življenje. Mi pa veliko govorimo, vendar smo pogosto nepismeni v dobroti.

Sin nam je dan. Kdor ima majhnega otroka, ve, koliko ljubezni in potrpežljivosti je potrebno. Treba ga je hraniti, negovati, umivati, skrbeti za njegovo krhkost in njegove potrebe, ki jih je pogosto težko razumeti. Otrok daje občutek ljubljenosti, prav tako pa tudi uči ljubiti. Bog se je rodil kot otrok zato, da bi nas spodbudil k skrbi za druge. Njegov nežni jok nam daje razumeti, kako nepotrebne so naše kaprice. Njegova neoborožena in razorožujoča ljubezen nas

spominja, da čas, ki ga imamo na razpolago, ni za to, da bi se smilili sebi, ampak da bi tolažili tiste, ki trpijo. Bog se nastani blizu nas, reven in pomoči potreben, da bi nam povedal, da bomo s služanjem ubogim ljubili Njega. Od nocoj dalje je, kakor je zapisala neka pesnica, »Božje bivališče poleg mojega. Notranja oprema je ljubezen.«

Sin nam je dan. Ti, Jezus, Sin, si tisti, ki me storiš za otroka. Ti me ljubiš takšnega, kot sem, ne kot sanjam, da sem. Ko objamem Tebe, Otroka v jaslicah, ponovno objamem svoje življenje. Ko sprejemem Tebe, Kruh življenja, želim tudi jaz podariti svoje življenje. Ti, ki me rešuješ, nauči me služiti. Ti, ki me ne puščaš samega, pomagaj mi tolažiti tvoje brate, saj so od nocoj dalje vsi moji bratje.

papež Frančišek

Priprava na zakon

*K*akovostna priprava na zakon pripomore k trdnosti zveze. Skupnost Emanuel zato že leta organizira pripravo za pare, ki se želijo cerkveno poročiti. Na osmih srečanjih bomo obravnavali naslednje teme: komunikacija, spolnost, sem/bom svoboden, zakrament zakona, moč molitve, rodovitnost para, postani

to, kar si, izpolnjenost v zakonu. Srečanja bodo potekala v veroučnih prostorih naše župnije vsakih 14 dni, in sicer ob petkih od 19. do 21. ure. **Prvo srečanje** bo v petek, 17. januarja 2024, ob 19. uri. Prijave in informacije: priprava.na.zakon@gmail.com, 041 859 531 (Mihaela in Tomaž)

Živa voda

Knjiga in čaj

Brat Yun pravi, da smo plašni kristjani. Ostajamo varni za svojimi zidovi in svojo vero živimo skoraj zasebno. Ali mogoče naš Bog ni Bog levjega poguma in duhovne moči? Če kdo ni brez poguma, je to zagotovo brat Yun, znan tudi kot »nebeški mož«, ki je v podzemni hišni cerkvi postal eden najvidnejših krščanskih voditeljev na Kitajskem, čeprav je bil neizobražen človek iz revne vasi v provinci Henan.

Potem ko je gledal, kako Jezus nadnaravno ozdravlja njegovega očeta, je sprejel neomajno vero, ki ga je večkrat pripeljala v zapor. Prestal je izredno hudo mučenje in preganjanje, vendar je v tem času izkusil tudi nekaj, česar danes v zahodni cerkvi primanjkuje – moč.

Na vprašanje, kaj primanjkuje današnji Cerkvi, odgovarja takole: »Učenci so prejeli sporočilo. Prejeli so moč, jasnost, drznost in začeli so oznanjati evangelij. Takrat so celo verni ljudje začeli verjeti. Ljudje iz vseh družbenih slojev.

Jezus ni bil samo znanje, ampak tudi izkušnja. Napolnjeni boste z Duhom in Močjo. In od kod ta moč? Niso izkusili moči in postali izjemno pomembni in sposobni ljudje – odločili so se, da bodo neomajni v molitvi. Prizadevali so si biti vedno podobni Jezusu. Zato so Jezusovo besedo lahko vzeli za resnico.«

SPREJEM V ŽUPNIJSKI PISARNI
ponedeljek, torek, četrtek in petek
8.30–9.30 in 17.00–17.45

Pričakujemo...

NEDELJA, 29. DECEMBER

- praznik svete družine: svete maše ob 8.00 in 10.00, v Tomačevem ob 8.00 (pri sveti maši ob 10.00 blagoslov otrok)
- ob 16.00 odprtje svetega leta v ljubljanski stolnici

TOREK, 31. DECEMBER

silvestrovo in drugi sveti večer: ob 19.00 zahvalna sveta maša ob sklepu leta, potem čaj in druženje

SREDA, 1. JANUAR

Marija, Božja Mati, novo leto: sveti maši ob 9.00 in 19.00

ČETRTEK, 2. JANUAR

prvi četrtek: obhajanje bolnikov na domu

PETEK, 3. JANUAR

od 20.00 do 21.00 adoracija

PONEDELJEK, 6. JANUAR

GOSPODOVO RAZGLAŠENJE (sv. trije kralji): svete maše ob 9.00 in 19.00, v Tomačevem ob 18.00; k sveti maši ob 19.00 pridite otroci s kronami, ki jih boste naredili doma, da se bomo skupaj poklonili Jezusu, v jaslice pa boste položili dar za revne otroke v misijonih, ki ste ga zbrali v adventu

PONEDELJEK, 13. JANUAR

srečanje župnijskega pastoralnega sveta v župnijski knjižnici

TOREK, 14. JANUAR

ob 19.45 večer Knjiga in čaj ob knjigi brata Yuna *Živa voda*

PETEK, 17. JANUAR

ob 19.00 začetek priprave na zakon v veroučnih učilnicah (potrebna je prijava)

SOBOTA, 18. JANUAR

- ob 9.00 srečanje medgeneracijske skupine
- ob 11.00 sveta maša z možnostjo bolniškega maziljenja v cerkvi Vseh svetih

SOBOTA, 25. JANUAR

ob 17.00 svetopisemski maraton v cerkvi Vseh svetih

Žalitve piši v pesek, dobre stvari pa kleši v marmor.

(arabski pgovor)

OBIŠČITE NAŠO SPLETNO STRAN

www.ljubljana-sveti-kriz.si

ŽUPNIJA LJUBLJANA SVETI KRIŽ

Na Žalah 2, 1000 Ljubljana

01 437 22 03

ljubljanasveti-kriz@rkc.si

TRR: SI56 0430 2000 3332 225

ODGOVARJA: Peter Možina

UREDNIŠTVO: Helena Reberc

LEKTORIRANJE: Marta Anžlovar

FOTOGRAFIJA: splet

OBLIKOVANJE: Neža Reberc

URNIK SVETIH MAŠ

NEDELJE: 8.00 in 10.00

Tomačevo 8.00

PON.–ČET.: 7.30 in 19.00

PETKI: 19.00

SOBOTE: 11.00 in 19.00

SPOVEDOVANJE

NEDELJE: 7.30–7.50 in 9.30–10.30

DELAVNIKI: 18.30–19.15